

BUREAU EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naam. Maatsch.) —
TONGEREN.
Abonnementprijs fr. 7.50
Telefoon 12
15 centimen het nummer.
Postcheeks rekening n° 84855.

TONGEREN, 14 OKTOBER 1922.

NIUW MENGELWERK

In ons nummer van aanstaanden zaterdag, beginnen wij een nieuw mengelwerk. Het draagt voor titel:

DE WAPENSMID

VAN
KAREL DEN STOUTE

DOOR HENDRIK DE ZEENE.

Wij zijn overtuigd dat dit geschiedkundig volksverhaal, uit het Burgondisch Tijdvak (XVe eeuw), met belangstelling door al onze lezers en lezessen zal gevolgd worden.

Zedeleer en Zedenbederf

Opzekerend door de Fransman Flouquet, die zich bezig hield met opvoeding en onderwijs, uit:

« Laat ons scholen openen en we zullen gevangenen mogen sluiten. »

Dat woord klokt als een bel door geheel de wereld en overal vond het weerklank; het oordeel was: scholen bouwen, scholen en nog scholen.

En men heeft sedert dien tijd scholen en onderwijzers vermenigvuldigd. — Dat is zo ver 50 jaren geleden.

« Hoe staat het met de gevangenen; hoe vervan ervan zijn gesloten geworden? »

Geene enkele helaas! Integendeel die ook zijn moeten vergroot en vermenigvuldigd worden.

Wat daartoe te besluiten dat de vermenigvuldiging der scholen de oorzaak is van de vermenigvuldiging der misdaden en wanbedrijven? Het ware oorzaak is te beweren!

De wereld is verslechtert zoals eenieder vaststelt en zegt, maar het beklert der zeden heeft menigvuldige oorzaak.

Het spreekt van zelf dat de verzakking van het godsdienstig gevoel oorzaak is van de verslapping der zeden.

School en onderwijs zijn medeplichtig aan deze verslapping voor zo veel zij de plichten jegens God en het onderlicht en de kennis van den Godsdienst verwarloochen en rechtstreeks of oorchestreeks belemmeren.

Maar waarop we hier willen wijzen is dat de schoolopvoeding tegeengewerd wordt te huis, of door de naast omgeving van het kind en de jeugd.

Wat haat het dat de opvoeder aan het kind leerd dat het moet rechtvaardig zijn, als het niet haat dat vader in zijnen hand elend bedrog pleegt?

Wat haat het dat de opvoeder aan de kinderen tracht te in te prieten, dat ze moeten voortkomend, beleefd, behulpzaam zijn jegens anderen; dat ze moeten edelmoedig, medelijdend, verzorgingsgezind zijn als hun te huis de verachting wordt ingeboomd voor de minderen in fortuin, stand en begaaftheid? — Men zou zeggen met eenigen schijn te hebben aan het begrip van de gemeen; als men te huis niets dan smaadwoorden over heel of voor personen, met welke men niet al te veel bevriend is?

« Elk wekt dat zulks maar al te veel gebeurt.

Hoe wil men dat de kinderen opgroeien tot gematigde menschen als ze hooren en zien, hoe hevige, onrechtvaardige en overdeden de plaatselijke en andere politieke twisten zijn; hoe de banden tusschen de familie; haat die overzegt, angstwekkend en angstachtig wordt door de ouders zelve.

Het roept wettelijk een glimlach op de lippen als men ziet hoe men, om zoo te zeggen, in alle kringen zoveel belang schijnt te hebben aan de opvoeding door de school, terwijl er volstrekt niets gedaan wordt tot verbetering der groote menschen in de wereld.

Men zou moeten beginnen met te werken om de gezonde begrippen, dat redelijkheid te doen heerschen in de kring waar zij invloed uit oefenen, zoodanig dat de groten het voorbeeld geven van de kleinere — het spreekwoord immers wil dat het voorbeeld van omhoog komt.

Hoe wil men dat de lagere klassen der maatschappij zedelijk zijn als men in de hoogste kringen getekende verdragen « papierenvod-

MENGELWERK VAN « DE POSTRUIDER »

— 9 —

ZIJN KEUS

DORPSVERHAAL

DOOR
JEF TIMMERMANS

(TRAVOLE).

Hij wendde zijne schreden naar eenen dikken appelhooven en plaatste de ladder tegen eenen dikken horizontaal uitstekenden tak. Dan beklom hij de ladder en had aldaar de tak bereikt. Hij voelde met de hand op de plaats waar de tak eenen grendel vormde en trok er een hantvol blaasjes af. Beide vrouwen hoorden hem toen noemen.

— « Ah! hier is de kram. »

Zij zagen inderdaad dat in de gaffel van dezen tak een kram geslagen was.

Willem stak nu de meegebrachte koord door de kram en liet zoo den sleutel naar beneden tot hij den grond raakte. Dan zet hij tot zijne vrouw:

— Bertha, stak nu een der twee stokken, die daar bij u liggen, op de plaats waar de sleutelen den grond raken.

Toen Bertha dit gedaan had, kwam hij naar beneden, bond de koord om den stam van den boom, vervolgens draaide hij ze om den stok, die een paar meters van den stam, op de plaats stak waar den sleutel was meegekomen, en trok ga in die rechte lijn nog 2 m. 90 verder, wat hij

deken's noemt! — de plechtigste belofte verbreekt, zoals die tijdens den oorlog aan België gedaan van volledig herstel en vergoeding — de bewezen diensten bloeit met economische uitpluinderings; vroegere bondgenooten laat steken gelijk nu de Grieken, en vijanden van gisteren toereikt, gelijk nu de Turken.

« Inpalming van landen of gewesten; trouwloosheid, die in woordenverbreking worden tot in het hoogste der hemelen verheven ofwel verkeert, naar gelang men er al of niet voordeel bij heeft.

« Meent men misschien dat de massa geene oog en heeft om te zien; geene ooren om te hooren? »

« En dan zou men het walden onderwijser ten laste leggen dat het volk niet meer eerbied betoonen voor den eigendom van anderen en voor trouw aan het gegeven woord.

« Men zou daarom moeten lachen ware het niet zoo treurig!

Al dansende naar den dieperik.

We beleven wonderde tijden! Ons land gaat elken dag een reuzenschreef onder den afgrond van het bankrot... Onze bankbravennolen draaft onverpoosd en elk hooger cijfer op de briefjes onder nationale bank wijst in omgekeerde orde, te peil aan van ons nationaal bezit. En hoe armer wij worden, hoe meer uitspattingen we zien geheuren; hoe wanninniger het starfgewoel wordt, en hoe luidrucht het leestrumoer der kermisdagen. — Is 't al ons volk slechts nog een reden van bestaan heeft? « genietien »! Onbewust van de ankende ramp die onze natie bedreigt gaan we voort in dollen roes met dansen... op den hoord van den afgrond...

« Schouren we even over onze grenzen om zien wat er gevorderd is van de volken, wier papieren geld om zoo te zeggen waardeloos is.

In Spanje Rusland en Oostenrijk dragen de bankbiljetten ontzaglijk hooge wanciefers en, zijn ternaauwerood het papierende waard waarop ze gedrukt worden. In die landen is elken millioenen bezitter en kan een schamel broederje koopen, als het te koopen is! — Met 15000 Belgische franken, al zijn ze dan ook te klein waarde gedaald, wordt je millioinaire in Spanje zocht.

Voronderste! « en oogenblik dat onze waarden tot hetzelfde einde geraken... en wie verzekert me dat het niet zal voorvalen... wat moet er dan gevorderd van ons volk dat nu zo wazinnig het geld in den wind zant? — 't Is alleen als men spreken gaat over belasting, dat de menschen de ooren stoppen en op hun zak gaan zitten.

« Rechtsvrijer belasting als die op het inkomen van menschen die voor 't vaderland is het eerste werk geweest van de bijna totollier der Belgen, toen ze het formuleren terugkregen? Ze zijn zo op ielichingen uitgegaan... om te zoeken naar het middelste dat hun toelaten zou een flink deel van hun inkomen in den vergeetboek te laten! — 't is overal klagen en opsellen; er rijft nu te weinig treins; de steenwegen zijn in ellendigen toestand; zij en zijn onbegrijpbaar staan te vervallen en zijn onbegrijpbaar van rijst; kon niet alleen te wenschen en schreeuw om verhelping. Maar! Als het er op aankomt dat elk zijn denken zou bijbrengen om orde in de zaak te voeren en de onkosten te helpen dekken, elk naar zijn inkomen, dan valt heel de luidruchtige massa dood-tijl en elk niet naar een ander... Nee, we zijn niet overtuigd van onzen nationalen plicht. Bij ons bestaat de vaderlandslielie in schoone woorden en gewichtig vertoon; in het denken van menschen die voor 't vaderland wil deden zonder het uit te bazinnen; in ploeven en buigen voor wat van den vreemde komt. Maar meewerken met de daad en met de geldbeurs om onze ontredderde financiën her te knapen... dat is 'n gansche andere zaak! En 't zal achterbaten moeten. Wij krijgen hoe langer hoe meer zekerbij dat we weinig te verachting hebben van onze oorlogs vrienden. Frankrijk « Franst zijn Engeland voor den neustaan om handelaars tot » Engeland aanvarent onze franken... ruim zestig voor een pond dat voor den oorlog aan 25 en eenige oordjes te krijgen was. Amerika luistert en kijkt... maar zwijgt — We moeten dus maar vastbeslist beginnen met ons eigen te reddten voor het te laat is.

« Maar ons volk luistert niet meer naar de stem van dien die met het woordje « bezinnig » aalkomen, en het heeft een hekel aan

« belasting » — 't gaat liever al danseele en joelende ten onder dan dat 't zou willen en oogenblik denken... — laat staan, meewerken aan het nationaal herstel.

AMNESTIE.

Er wordt gebuild en getierd naar Amnestie of strafwvischelding voor al dezen die gedurende den oorlog, een wandeling deden in 't wijveld van het aktivisme en hier en daar grappen druiven plukten, terwijl hun medeburgers het smakeloze brood aten dat onze vijanden zoo schraars lieten bedekken. Weining nog van dezen die veroordeld waren, zieten achter de grandoel; tientallen jaren gevangenisstraf zijn tot eenige maanden beroving van vrijheid teruggebracht en nu wordt een tweede beweging op touw gezet om aan allen kwijtschelding van straf te doen verliezen. Ook voor de gevluchte verraders zo kwijtschelding moeten worden verleend. Natuurlijk zijn 't de plichten die over 't algemeen meest en hardst hullen en willen aan den verstande brengen dat de handelende met het beste inzicht van de wereld; en, het waren toch zulke goede lammetken. Toonden die menschen spijt over hunne houding gedurende de ellendige bezetting, velen zouden de kwijtschelding van straf genegen zijn, maar over het algemeen zijn zij het nog die meest schelden op het Belgische — 't Belgieksche, zeggen zij — Gerecht dat hen enkel zoo veroordeeld hebben uit haat tegen de Vlamingen.

« Antwerpen werden eenige bedienden afgezet om hun autobiische drijverijen gedurende den oorlog. Dit geschiedde door denouden gemeenteraad, doch de nieuwe raad van Antwerpen door de genade van M. Van Cauwelaert, samengesteld uit eenige katholieken met een socialistische meerderheid, bracht een stemming uit waarbij die menschen in hun dienst hersteld werden, maar de hoogere raad zonder wetgeving heeft die stemming verbroken, zodat die bedienden afgezet worden, en dit vorevalje is niet geschikt om het bestuur van M. Van Cauwelaert gezag bij te brengen. We vinden het integendeel 'n plots 'n gezicht van de drie rechtgeleerden die in 't schepenen college zetelen; de heeren Van Cauwelaert, Lebon en Huysmans, voorstanders en verdedigers van de afgestraft autobiische bedienden.

BUITENLAND.

Rusland.

Het tekent een brandstof.

Het Russische voerwezen maakt weer eens een crisis door, hoofdzakelijk door het tekent aan brandstof. In de Oekraïne is de helft van het aantal treinen afgeschaft en van 10-15 September zijn alle beschikbare kolen van de mijnen aan de Oekraïne geleverd geworden. De blaas dringen aan op verhooging van de kolēmijnen en willen, dat er een einde zal worden gemaakt aan de bureaucratieche desorganisatie. De staatskeizer, welke een overschot van kolen hebben moeten dat aan de spoorwegen afstaan. Met dat al was het de vraag of men in slagen zou aan het tekent een einde te maken.

Frankrijk.

Het Fransche goud. — Verscheidene autokronen hebben dit ridje namiddag ter Banque de France, te Parijs, 206 met tigen bandede kisten aangebracht. Die kisten bevatten goudstaven, ter waarde van 2 miljoen pond sterling of 110 miljoen frank, die uit Engeland, waar ze jaar lang weerhouden waren, naar Parijs weergebracht werden in uitvoering van de konink van 25 April 1916, had de Engelsche rijksbank de verplichting aangegaan de Fransche schatkisthoeden, ten behoeve van de Franse pond sterling, uit te betalen, in geval Frankrijk een waarborg leverde van 1/3 goud ter waarde van die bonds.

De Fransche regering heeft den 3 en 20 September laatst, zes miljoen pond sterling terugbetaald aan Engeland. Het is de evenredige goudwaarborg van die som, welke thans naar Parijs is weergebracht.

— **Om rapper te gevezen.** — Een meisje uit de Fransche gemeente Saint-Dul, Mej. Bertha Buty, ziek zijnde, moest van een geneesmiddel elk vier een lepel innemen. Meeneed dat de geneezing rapper zou volgen als ze het innens innam, dronk zij heel de flesch ledig. Kort na dien begon het onvoorzege m-risje te kluigen over vreeselijke pijn en, ondanks de

spoorlijk geneesmiddelen hulp, bleef zij weldra den laatste adem uitt.

Neder'land.

Door zijn hond gered. — Twee bandieten go- van de Geldermissen was een zekere N., van Engelsche afkomst, op weg naar huis, vergezeld van zijn Vlaamsche berderhoofd, toen hij plots werd vastgegreep door twee gemaskerde kerels. Een van hem bracht hem een messteek toe in den arm. De trouwe hond liet zich echter niet onbetuigd en de tweede bandiet lag dan ook op een oogenblik ten gronde, met een vermiakt aangezicht. Vervolgens wierp het dier zich op den tweeden kerel en beet hem in de hand die het mes, waarmee hij zijn mede-hand gestoken, nog vasthield. De beide bandieten konden aangehouden en opge-looten worden.

De wonen van den h. N. is gelukkig niet gevaarlijk.

Amerika.

Tegenwoordigheid van geest. — Uit New-York wordt aan de « Daily Mail » gemeld dat een Amerikaan, die eens geklopt was in een der meest bekende New-Yorksche hotels. Hij bevond zich alleen in de zitkamer, welke hij had gebuurd, toen er aan de deur werd geklopt. Hij deed open en stond eensklins tegenover twee personen die hem met den revolver in de vuist, last gaven weer te gaan zitten en hun een cheque te geven ten bedrage van 500 dollars.

Toen hij de cheque had geschreven, zeiden de beven tegen den fabrikant, dat ze nu met zijn drieën het meest zelt megen. De cheque zouden gaan incasseren bij den kassier van het hotel. Ze ziden den fabrikant tevens, bij wijze van vriendelijkheid, dat ze hem, wanneer hij verdacht gebaar maakte, zouden nerschieten.

De Amerikaner begaf zich, gevolgd door de beide bandieten, naar den huiskassier en vroeg dezen om de cheque te verrijken.

Daar hij zag dat het papier volkomen in orde was, had natuurlijk geen twyfel en overhandigde hen de cheque van zijn bureel.

De beide dieven stonden te wachten op hun geld, toen ze plotseling van achteren werden aangevalen door twee mannen, die hen met revolvers dreigende in toorn hielden, totdat de politie ten tonele verschee.

« Wat er gebeurde? »

De rijke Amerikaner had zijn tegenwoordigheid van geest geen oogenblik verloren en als ondoordringend had hij achter opden wissel geschreven « Waar-chus de politie ». De kassier had zijn rol voortreffelijk gespeeld en onder voorwen sel 't geld te gaan halen, had hij twee aan het hotel verbonden spooragenten gewaarschuwd, die juist op het goede oogenblik tusschenbeide waren gekomen.

Gemengde berichten

Hoe de bolchevisten de godsdienstvriestie oplossen

Het komt meer en meer aan het licht, dat het de Joden zijn die de Soviet-regering hebben ontworpen en gezet, en hunne plannen voortberoideren in het levende land.

« En Amerikaans, die de Russische revolutie ter plaats zijn bestudeerd, heeft dat feit ontgengspreekbaar vastgeleed. Een andere bewoner van de Nieuwe Wereld, die i Ukraïne doortiep, vroeg een aanzienlijken Jood wat hij over de bolchevisten dacht:

— Wel, gaai de aangesprokene ten antwoord, wij wouren reeds ons brood in Rusland, toen er de Russen meester waren, wat zouden wij het nu niet verdienen, nu wij er 't Rusland zijn? Overigens het vrbstant de voorwerkers en hooge oemes van de nieuwe serie na te gaan, om van de waarheid overtuigd te zijn: Trotsky, Radek, Zinoviev, Itakowski, Joffe, Lomatschikoff, zijn Joden.

Dokter Jovin, die van 1919 tot 1921 in Rusland verbleef, is van oordeel dat het Christendom de 't volledig nationale, de Radek's, de Trotsky en de Joden voet dwars kunnen zetten, zijn besluit tegen de Franse schrijver: « De bolchevisten hebben hunne wo de tegen den Orthodoxen godsdienst bij gevind. Ik heb hun werk ter plaatse aangegaan, en den arts-bisschop Novotcherkash en den overste der Armeensische katholieken hun gedachte over de bolchevisten hooren uitspreken; zij waren overtuigd, voortgaande op hetgen zij onderweonden hadden, dat de Sowjets den katholieke godsdienst wilden uitroeien.

« Onlangs dedde de « Documentation Catho-

— Aan uw beider verlangen gaat voldaan worden, lichte Willem en hij aan een gemakkelijck houding aan op zijnen stoel en vertelde:

X

« Toen ik u den kwijfbrief van den interest vroeg, legte ik, met andere papieren, een boek op de tafel « Een Tor van Goud », door Edgar Poe.

— Ja, zei Anna, zoals ik u zegde had mijn man zaliger dat boek in Maestricht bij een boekhandelaar gekocht eenige dagen voor dat hij naar hier kwam.

« Willem, zei Willem, ik begon in dat boek te lezen; daarin nu was sprak van een zee-roverskapitain, die op een eiland geheel zijn geroefde fortuin in den grond stak, maar om het later terug te kunnen vinden, schreef hij de anwijzingen daartoe op een perkament, doch uit vrees dat anderen dit stuk zouden kunnen vinden en zich van zijne schatten meester maken, bezigde hij gheheim-schrijf, dat hij alleen kende. Toen ik nu dat boek las en hoorde de zeggan dat het van u een echtgenoot was, veranderde ik al aanstonds dat bij het gelezen had en ik berisemde mij een notaboekje van hem gerien te hebben, waarin ook gheim-schrijf, doch een anders soort, door hem geschreven stond.

« De andere aantekeningen in het notaboekje hadden bijna alle betrekking op den vevehoed-datum van levering, prijzen van 't gekochte wus, verklaringen van de verkoope's onse. Allen die eene blaasde was in gheim-schrijf ik veronderstelde dus en met reden dadelijk dat het een aantekening van bijzonder belang moest zijn. En dan in « Een Tor van Goud » sprake was van weggebrungen schatten en juist al het geld van u een echtgenoot was, vader op overklaarbare wijze warden was verondersteld ik dus zeer dadelijk dat er in

liqe », het decreet van 22 Januari 1919 mede, waarbij de kerk van de school en van den staat werd gescheiden, een reglement van openbaar beheer van 10 November 1920.

Het eerste stuk waarborg wel de wetenscheefte vrijheid van elk Russisch onderdan, maar d'plaatseelijke onderdanen vrijheid alle maatregelen te treffen, ten einde de goede orde te verzeeken. Iedereen die bekend is met de Russische toestanden, heeft dat het hier over de wpeuchplichtige kerkvervolgving gaat.

Het godsdienstig onderwijs is in alle opvoedingsinstellingen verbooden, maar in het byzonder heeft iedereen recht zich in zijne religie te bekwamen.

De vereenigingen van eeredienstelijken aard wordt het recht van bezitten ontkend, en zijn beroof van wettelijke persoonlijkheid.

« Al hunne goederen worden als goederen van het volk aangen, maar de gebouwen en de voorwerp n, gewoonlijk aan den dienst gewijd worden ter beschikking van de godsdienstige genootschappen geplaatst.

« In het stuk van 10 November 1920, komt een schikking voor nopens het openen der religiewieksassen, die het aanhalen waard is:

« Het openen der religiewieksassen, kan men er in lozen, met het doel een eeuwenoude heidrigery te ontmaskeren, kan niet aanschouwd worden als een stelsel, of een verbod inzake godsdienstige materie... »

« Opdat deze voorwerpen later niet meer opengevoerd kunnen worden misbruikt, moeten zij, naacht het volk zich heeft kunnen overtuigen van de bedriegery, besteld worden aan de afdeelingen van godsdienstige antikiteiten. »

« De « Documentation Catholique » doet opmerken, dat in het volksgehoef der Orthodoxe Russen, het lichaam van een heilige moet bewaard worden voor h' d'ert. Dit was zelfs een voorzaak van verdragen, de sacrosancte aching. Wij, Roomsche Katholieken nemen deze voorwaaide niet aan.

« Door het volk gelezenheid te geven de verdroegde gebeneden der heiligen te zien, willen de bolchevisten de Russen overtuigen dat zij door Kerk en Tsaar bedrogen zijn geworden.

In hetzelfde document wordt gezegd, dat de verzoegenoorders van eenigen godsdienst, die wijgeven een paar te trouwen dat gescheiden is, voor het gerecht zullen gebracht worden.

« Al de confessionnelle inrichtingen zullen voortaan door de bolchevisten worden geregeed.

« Daar waar de groepen geloovigen de meerderheid uitmaken, zullen zij aan den eeredienst geleend worden.

« Men mag in de kerken en woonsteden den godsdienst niet onderwijzen aan personen onder de 18 jaar.

« Indien de massa der bevolking er nog drang naar voelt, zal men in de kerken aan personen van meer dan 18 jaar den godsdienst mogen onderwijzen. Maar het zijn de plaatselijke sovjets die moeten beslissen « of ene bevolking nog noodig heeft gevangenisleerd te worden. »

Vreeselijk schoolstuk.

In een heave van het gehucht Ouda, in de Spanische provincie Castillon, woode de landbouwersfamilie Paris Joret. Bestaande uit vader, moeder en twee zonen, waarvan een onnoozele. Oordeelend dat deze laatste een last was en het eten dat m.n. er in stak verloren was, vergaderde de familie en er werd besloten dat de jongen moest sterfen.

De geburen, den onnoozele knaap niet meer ziende, deden opzoekingen en vonden zijn onthooftlijk in de schuur onder het beestenvoeder. Het hoofd werd in huis ontlekt in een keus, waar de moeder het ingesloten had om het te bewaren. Heel de moordenaarsfamilie zat achter slot.

« Een nieuw incident in bezet Duitsland.

Belgen en Duitschers te Overkassel. — In den nacht van Zaterdag op Zondag is te Herdt, bij Overkassel, dat door de Belgen bezet is, een Duitsch burger door Belgische reesoldaten van de Rijplottige levensgevaarlijk gewond door een schot in het hoofd.

« Volgens de Belgische leening van het geval

myjn papier, waar ik de letters door puntjes voorgeschild had, tekende ik een e op de plaats van een der puntjes waar de g op het gheim-schrijf stond. Ik rang dan woorden van twee letters, met e als beklinteller en leidde daaraan dat dat de volgende een e en s; de volgende letter in 't gheim-schrijf was een e p. Deze veebeude dus de n. gapp ston l voor het woordje « e » p ». Toen we er achter nog iets anders, dat me trof!

Het viel me namelijk op dat de letters, die moeten eenigen worden om die van de gheim-schrijf te vervangen, telkens 2 achteruit stonden in 't alfabet, bijvoorbeeld g voor e p, s voor n. In de gans de alle letters van 't zonderrighe schrijf zou te behandelen en 2 terug in 't alfabet op myn blad over te schrijven. Toen ik dit gedaan had, las ik:

« Ga bij diksten appelloom, zoek de dikste horizontaal naar 't zuiden uitstekende tak. Laat koord met gewicht door de kram in de gaffel naar Waar 't gewicht op den grond komt steek daar eenen stok. Bind dan de koord aan den stam en draai ze om den stok en zoo in rechte lijn nog 5 m 50 vooruit.

« Toen was ik zeker de goede oplossing gevonden te hebben en ik begon dan ook m'n dadelijk met het werk. Het oerigs is a bekend... — Wat mij nu moet aangezet hebben, al dat geld in de wafle te verb'ren, sprak nu Anna, kan ik niet anders uitgegen dan door het feit dat moeters door het gansche huis, ook in den keller, waar de meeste hat zou den geborgen hebben, d'wyl ja den omtrakt van zijn zinnen 8 leden, want zijne vrouw is sedert twee maanden in de kleinsten ziekenhuis teverdenheid herberst in hna huishouding teverdenheid, zegen Willem en Bertha, ik luk.

verder, want hadden we geene aanmaning bekommen om 't geldene terug te geven en den interest van 't loopend jaar te betalen, dan hadden we niet naar den kwijfbrief gezekt en dus onze verloren fortuin niet wedergevoonden. Thans, beste schoonnaest, ging ze lachend verder, heb ik het geluk van der wederleving aan u alleen te danken.

« Ik ben zeer blijde, zei Bertha, dat ons geld verloren is; maar nu is 'n hulpe, want nu weet ik zeker, heve Willem, dat hem niet voor myn geld, maar uit liefde getrouwd heb, en zij kustte hem bij hartelijck, wel liefde bevestigde hij echter niet onbeantwoord liet.

Blijksmsnel had zich het nieuws van 't geluk, dat het gezin van Willem te beurt viel, door gezin en het dorp verspreid en geen drie dagen later, toen de gelegerden zich er toe aanhoof, wilde een der hooghartige zusters van Willem, vriendschapp met Bertha sluiten, maar deze, verontwaardigd, zag van de trochele:

« Toen ik arm was, wildet ge me niet kennen, omdat ik niet goed genoeg voor uwe familie was, zoodals ge zegdet. Ehwel, ik ben sedert toen niet beter geworden, en ze draaide haar den rug toe.

« Enigen tijd later werd een stuk bouwland van een eene hecker, die wijlens broeders van pach hebben, verkecht, daar de broeders overleden was. De broeders van Bertha's echtgenoot konden het natuurlijk, wegens hunne slechten finantielen toestand, niet koopen. Willem heeft het toen gekocht en bezit thans gromd genoeg om zijn gezin te onderhouden, en zich aan zijne landbouwverlieberij te widden. Maar wil hij niet. Dit zou oogenblik zijn gezin 8 leden, want zijne vrouw is sedert twee maanden in de kleinsten ziekenhuis teverdenheid herberst in hna huishouding teverdenheid, zegen Willem en Bertha, ik luk.

EINDE.

AANKONDIGINGEN:

Voor de aankondigingen buiten de provincien Limburg en Luik, wenden men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 6, Place de la Bourse, PARIJS en 8, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

En « Goele »

Twee Italianen bevonden zich in het Middenpostureel Antwerpen. Ze hadden een pak zichtkaarten klaar gemaakt om aan hun familie en vrienden een gedacht te geven wat ze in Antwerpen te zien kregen. Toen de kaarten met de noodige zegels beplakt waren, ging een der mannen naar een vierkante ijzeren geveerde, in het midden van het bureel. Hij lichtte een klep op en stak heel het pak kaarten er in. Maar hij gebruikte hetzelfde oepak, werklonk een kreet van schrik: « Er sloeg uit de gevaaende postbus een groote vlam die de kaarten verderde. De sukkeiraar had ze in den kachel van bijzonder stelsel gestoken!!!

Groote gezinnen in België.

In 1910 telde de Belgische bevolking: 455.000 ongehuwde volwassen mannen; 390.445 gehuwde mannen zonder kinderen; 713.503 hooffden van kleine gezinnen; 391.018 hooffden van groote gezinnen.

Tot de eerste twee categorieën behooren 673.495 volwassen mannen zonder kinderen. De 301.018 hooffden van groote gezinnen hebben te samen 1.322.435 kinderen d.i. gemiddeld 4.8 kind per hoofd van een klein gezin.

De 301.018 hooffden van kleine gezinnen hebben te rmen 2.284.000 kinderen, dit is gemiddeld 6.7 kinderen per hoofd van een talrijk gezin.

Hadden dus de hooffden der groote gezinnen het voorbeeld gevolgd van de ongebouwen of van de gewijden zooner kinderen, dan zouden er, in België, 2.234.000 kinderen minder geweest zijn; hadden de hooffden der groote gezinnen het voorbeeld gevolgd van de hooffden van kleine gezinnen, dan waren er in België, 1.500.000 kinderen minder geweest.

Insektenpoedersoep.

Over eenige weken kecht M. Perter, restauranthouder, rus du Poirier, te Orleans, insektenpoeder om ovanheest, waarmede zijn bus verpest was, te verdeelen. Na van dit poeder gebruik te hebben, verdook hij het overschot van dit vergift in een keus.

« Over een paar dagen moest Mad. Perter soap maken voor verscheidene kostgangers. Zij wof het pakje met wit poeder in de kas, dacht dat het bloem was en menge de eolle voll kom ervan in de ajunsoep. Nauwelijks hadden de kostgangers de soep gegeten of zij moesten braken. Een werkmans, Espagnet genaamd, is eenige uren later vergiftigd gestorven; een andere kostganger, Mail Sadois, 85 jaar oud heeft het behoud van het leven aan een kracht tegenvergift te danken. Het pakket heeft een onderzoek gepend, en Mad. Perter zal vervolgd worden om onvrwillig de dood van Espagnet veroorzaakt te hebben.

Trekking der Loening van de Verwaeste Gewesten. Loening van 1922.

Dinsdag morgen had, in een e der zalen der Nationale Bank te Brussel, de trekking plaats, van de Loening van de Verwaeste Gewesten, 1922, deel namen. Er was maar weinig volk gekomen. Het schijnt dat het publiek begint te besleffen dat het niet noo ligs de trekking bij te wonen om door het lot begunstig te worden!

Ziehier de winnaarsnummers:

Serie 103.383 nummer 9	wint	50.000 fr.
» 273.57	» 18	100.000 »
» 18.354	» 20	700.000 »

« De andere loten der uitgekomne reeksen zijn uitbetaald met 300 frank.

Het in stadsken gedenlijst bij Brussel.

Het hoofd van De Mey ontdekt in de Willebroeische vaart te Vilvorde.

« Al de deelen van het in stadsken gedenlijst van den leudr Jan Baptist de Mey van Brussel, zijn thans weergevoonden. Vrijdagnmiddag heeft men het hoofd van het slacht-offer ontdekt in de volgende omstandigheden. Vrijdag middag waren twee kaapan van rond de 10 jaar oud het middageden gaan dragen naar hun vader, arbeidende in ene fabriek langhooien de Willebroeische vaart, op den afgehoof van Vilvorde. Ron 1 uur keerde den beide jongens lank de vaart terugwaarts, toen zij, achter het gebouw der korrekite, een rond pak op het water zagen drijven. Bij middelen van een stok haalden zij het pak bij den vaartkan en trokken het uit het water

EINDE.